

היה קורא פרק שני ברכות

עין משפט
גז מוצה

מסורת הש"ס

(א) הפסוק המן הגרס
ועוד לפי חן פסוק
כשפסוק של שאלו יי' ועיס
מלאכה בשבת. (ב) חולין דף
טו. פסוק דף דף
(ג) במסכת ברי: מה שר
ללא נשקט חסר מודע דר
דגם חולין (מלאכה). (ד) הלכה
דף טז. (ה) הלכה ו' הלכה
(ו) הלכה (ז) הלכה (ח) הלכה
(ט) הלכה (י) הלכה (יא) הלכה
למטה דף טז. (יב) המדות
יוסי כ' של רבי המהמל
פסוק. (יג) (יד) הלכה.

תורה אור השלם

1. שמעו אלי אבירי כל
הרעיקים מצדקתך
ישעיהו לו יב

הגרות הרב"ח

(א) תובין ד"ה רב בשא"מ
דבכל מקום:
פ"ק ג

(ב) (שם) בששנה פסוק
מקראות שמע ותן הסתלה
פ"ל וזמנה ותן הסתלה
נחמק:

גליון הש"ס

ברש"י בכתוב ארבעה"ט
הלכות והיה בו. פי' רש"י
לקמן ג' פ"ל ד"ה שאלה
דגלה"ט פי' וזמנה טו:

מוסף תוספות

א. בתוס' ריש' כתב
ומכאן תנינו רבינו יעקב
וכו'. ב. בתוס' ריש' כתב,
כיון שיצאנו כבר ע"י הפת
ואצט"ל שפירוק יהיה צורכין
לו.

מוסף רש"י

בשביל חגיגת בני. הוא
ר' חמלה בן דוסף, וימני
היה קול זה ואלו חוביו
וה' די לו בקב חרובין.
מתקנתם נלמד ואלמנה (שם)
כל השבת היה יחון נקב.
חבר למס היה ומתקנת
היה מחובין (שם).
השאלות השיטות. הלכה
פסקת טעה פלגת מן
והפליג שיטתו (שם).
מלאכה הוא דאין לו.
היה אחר חובו כגון למתיר
אין לו מה לעשות ולא כבוד
מכאן כי איבד ושמך. כגון
בטלוי איבא בשוקא. כל
ימות הפסוק (שם).

כל העולם כולו נוטין בנדק. בנדקו של הקב"ה ולא בזכות שבת;
ואם נוטין בזכות שבת. ונדקו משפטי קרא וקרי להו
רחוקים מנדקו של הקדוש ב"ה: אינן נוטין. שאין להן כדי
לרביעו ומתקנתים נקושי: ופליגא דרב יהודה. דליהו אמר
אבירי לב היינו רשעים: ונבלי.
שם אומה היא כבבל. ובמסכת קדושין
(פ"ד דף טו.) אמרין שהיו מן הנתינים:
שכחא דאורייתא פרי ימני כשפא.
שהיו נאספים שם ישראל כבדר
לשמוע בהלכות הפסקה מדרש דרב
אפי ובאלול לשמוע * הלכות המג:
אלא כל פרוגא וכו'. אם לא היומק
המס ומסדי לרביס אין זה אלל גלואה:
שמראה בעלמא שיכול לטון לבו:
אמרי אינטי עבידאם הוא דליס
ליס. הרואה אותו שאינו עושה
מלאכה אינו מנין שמחמת תשעה
כאב הוא בטל אלל אין לו מלאכה
לעשות: פוק מיז כמה בעלמי איכא
כשוקא. אף בימי מלאכה:
הדרן עלך היה קורא

מ"י שמתו מוטל לפניו פטור מלקרוא
ק"ש. לפי שהוא טרוד במחשבת
קבולמו והוא דומיא דחמל דפטור
משום טירדא דמלוה: והלופין.
שכן דרך שמתלמדין לשאל לפי שהכל
מפלין לזכות זו: אם שלפני המטה.
שימעקין בו כשנענה המטה אללס:
ושלאחר המטה. ששאלהו כבר:
שלפני המטה לורך כסס פטורים.
אם לריכיס לשאלו פטורים:
ושלאחר המטה. אף אם לורך כסס
חייבים הואיל ששכר יאלו די חובתן
מן המט: ואלו ואלו פטורין מן
הספלה. דלאו דאורייתא היא.
ורכומי פירשו לפי שיש להם עוד
זהות ולי נראה שאין זה לשון פטור:
לשורה. שהיו מנחמין את האלל
בהקף שורה סביבותיו כשבוטס מן
הקבר: גמ' שאינו מוטל לפניו.
כגון הוא כגית אחד והמת כגית
אחר: אוכל כגית אחר. דנראה
לכונן לרש וכו': ואינו מיסב.
דרך המסוכס כחשיבות על לכו
השמאלית וממטה: ואינו מכרך.
ואינו לרך לכך כרכת המזוזה: ואינו
מוטן. אינו לרך לכך כרכת המזון:
ואין

מצי לכווני דעתיה אבל * הכא הוראה אומר מלאכה הוא דאין לו פוק חזי
"כמה במלני איכא בשוקא:

הדרן עלך היה קורא

מ"י שמתו מוטל לפניו פטור מק"ש * * *
האמורות בתורה יגושאי המטה וחלופיה וחלופיה ומכל מצות
המטה ואת שלאחר המטה את שלפני המטה. צורך בהם פטורים ואת שלאחר
המטה צורך בהם חייבין *ואלו פטורים מן התפלה יקברו את המת
וחזרו אם יכולין להתחיל ולגמור עד שלא יגיעו לשורה יתחילו ואם לאו לא
יתחילו העומדים בשורה הפנימיים פטורים והחיצוניים חייבים * (יגושים ועברים
וקטנים פטורים מק"ש * * * * * ומן התפילין וחייבין בתפלה ובמוזה ובברכת המזון):
גמ' מוטל לפניו אין ושאינו מוטל לפניו לא ורמינהו * מי ששמתו מוטל
לפניו אוכל בבית אחר ואם אין לו בית אחר אוכל בבית חבירו ואם אין לו
בית חבירו עושה מחיצה אוכל ואם אין לו דבר לעשות מחיצה מחזיר פניו
ואוכל ואינו מיסב ואוכל ואינו אוכל בשור ואינו שותה יין ואינו מבדך ואינו מזמן
ואין
והמניח

זוהי זה אחיזתו. שכן פרט נמלטו צד דוד. יולת זה דואג
שאל למצות רעה דמפרש כחלק דף קי:) גבי ווי שאל זה:
צוהה זה נחיה. שהיה מזרע וכמב ביה עמא עמא יקרא
והיינו זמנה: והם נוטין בנדק. ולכן יש להגיה *
לצמקיות והם מצרע עדין כזו
ולא גרסינן עדין לא כזו:

תרי ימני בשתא. אלל בעלמא
שאינו אלל יוס אחד לא היו
כל כן מתאספין ושמה ימא
ליתרמיס להו וליתי כספר העמים
שחבר הרב רבי יהודה נר ברזילי
שמע שהיה עמוד של אש יורד מן
השמים עליהם כגלה לאלול וכגלה
דלדר: רב שישא בריה דרב אדי
אמר דעולם *א התחיה. פ"ח
הלכה כרז * * * * * דהוא נראה
והלכה כרש"י דלמך לא כל הוזה
ליטול את השם יטול * * * * * וכלל מקום
שגשה רכן שמעון בן גמליאל
במשמתי הלכה כמותו מן מערב
ועין ולדיה אמורה (ממוט * * * * *)
ורן פסק ר"ח ומיהו אלו ששסו
פסם אין אלו ממוטס היטב גם
חמן יש לקרות דלדרכה נראה
כיוהא אלל לא יקרא כלומר אני
מכוין ככל שעה אלל לעשות מלאכה
במשעה כזכר אין לעשות מלאכה:

הדרן עלך היה קורא

מ"י שמתו מוטל לפניו רש"י גרים
מי שמתו אחר תפלת השחר
אלל נראה לר"י שהוא אחר היה
קורא דלדרי כספיה מק"ש וכלן
מתחיל נמי מפטור ק"ש ויירושלמי
גירסו כמו כן: פ"אור מק"ש.
ויירושלמי מפרש עמא א"ר בון
כמיז למען חזיר בו עד כל ימי חיך
ימים שאלה עוסק כמיס ולא ימים
שאלה עוסק כמיס: הכי גרסינן
פטור מקריאת שמע ומן החפלה
ומן השפילין:

הכי גרים רש"י שלחך המטה
אפילו המטה לראיכה להס
חיבין לפי ששלחך לא היו רגילים
לשאל שכר ושלו מלקס ומיהה קת
הלשון לפרש מאי קאמר אפי' לריכה
להס והלא לא היו נושאין כלל את
המת לכן נראה כגריסת הספריס
שלפני המטה ושלחך המטה את
שמה המטה לריכה להס פטורין אין
לריכה להס חייבין: אלו ואלו
בפירוש מן התפלה. אלל כק"ש
ובתפילין שגן מדאורייתא חייבס
ורישא דקאמר מי שמתו מוטל
לפניו דפטור מן קריאת שמע
ומן השפילין וכו' כל שכן דפטור
מן התפלה אלל לא בני למיתי
כשאל אלל החלוק שבין נושא
המטה למתו מוטל לפניו:
ואינו סבך. פ"ש"י ואין זקוק
לכך. ואשמע מתוך
פירושו שאלל רצה לכתב רשאי מיהו
יירושלמי קאמר אם רצה להחמיר
אין שומעין לו לכן נראה לומר אינו
מכרך למי רשאי לכתב ומפרש
יירושלמי למה וקאמר מפני כבודו
של מת אי נמי מפני שאין לו מי
שישאל משאו ופריך והמניח פטור מניחלת

שאל למצות רעה דמפרש כחלק דף קי:) גבי ווי שאל זה:
צוהה זה נחיה. שהיה מזרע וכמב ביה עמא עמא יקרא
והיינו זמנה: והם נוטין בנדק. ולכן יש להגיה *
לצמקיות והם מצרע עדין כזו
ולא גרסינן עדין לא כזו:
תרי ימני בשתא. אלל בעלמא
שאינו אלל יוס אחד לא היו
כל כן מתאספין ושמה ימא
ליתרמיס להו וליתי כספר העמים
שחבר הרב רבי יהודה נר ברזילי
שמע שהיה עמוד של אש יורד מן
השמים עליהם כגלה לאלול וכגלה
דלדר: רב שישא בריה דרב אדי
אמר דעולם *א התחיה. פ"ח
הלכה כרז * * * * * דהוא נראה
והלכה כרש"י דלמך לא כל הוזה
ליטול את השם יטול * * * * * וכלל מקום
שגשה רכן שמעון בן גמליאל
במשמתי הלכה כמותו מן מערב
ועין ולדיה אמורה (ממוט * * * * *)
ורן פסק ר"ח ומיהו אלו ששסו
פסם אין אלו ממוטס היטב גם
חמן יש לקרות דלדרכה נראה
כיוהא אלל לא יקרא כלומר אני
מכוין ככל שעה אלל לעשות מלאכה
במשעה כזכר אין לעשות מלאכה:

רבינו הגאון

רב שישא בריה דרב אחא
אמר לעולם לא תתליך ...
ויירושלמי דילמא רבי
מישא רבי שמואל בן רב
יצחק הו' ויבין ואלו
כחוא. תא עומא דלמא
קב רבי שמואל בן רב יצחק
ומלי. אמר רבי מישא
לא בן גלון רבי אה התחיל
אין מספיקין ותני חוקיה כל
דבר פטור וישור קרא
הרינו אמר ליה והתני
חמן פטור מקריאת שמע
וחמן חמן אה רצה לקרות
קרא. אמר ליה ולא רבן
שמעון בן גמליאל בני
כל הרצה ליטול את השם
יטול. מה לי כרבן גמליאל
שאמר איני שומע לכם
לכט מלכות שמים אפילו
שעה אחת. שליק מ"ב
לפ"ש

מ"י שמתו מוטל לפניו רש"י
לפניו וכו'. מישא אפי'
שאינו לפניו כמש' אלא הלך
לצורך המת או התייר או
מוטל או היה בבית אחר
כמוטל לפניו דמי.
העומדים בשורה הפנימין
פטורים. פי' שורה הוראה
את המט פטורין פנימין
של שורה שוראם פטורים
שאללס פטורים ספריס
שעט מן השפלה. שורה
דרא כהפסד פטורין על
אניס. מנהגם שאחר
קירובין את המת עושין
שליש שורות. שורה אחת
עומדין שן קירובי ורבי
של מת. שורה שניה אחריו
ורבי. והאכלים כין שני
השורות. שורה שלישית
שאר הקהל. והמקום הזה
פטור לדבר ומספדין שם
לפי כבוד המת ונקרא שרה
בוכים.

רב ניסים גאון

אמר רב אישי רבי בני מתא
מסחיא אבירי לב
ניינו דקא חזי יקרא דאורי'
תרי ימני בשתא. ריני חזי
דריז דכלה תודס ידוי
תודס אלו והמת כבכא
פיעצא (אמרין) כפי
הסוכר את השפילין ויה' * * * * *
אמרין אמר רבי רבי ר
נחמני אבך שמרא נז נפשה
אכלו ביה קירבי רי מלאכ
אכא נבאי חז' סהוראי
דקא פטור הריסו אלפי
בני דמתי כקריאת וירוא
כסחוא כסרוא ובסוף
השואל ויה' * * * * * אמר אינו
שאלו להו בימי רכלה:
שליק פ"ק ב'